

EM 2018/57
13. november 2018
Aqqaluk Heilmann

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi som samfund ønsker at forholde os til aktiv dødshjælp.

(Medlem af Inatsisartut Randi Vestergaard Evaldsen, Demokraterne)

Vi vil først sige tak til forslagsstilleren.

Debat temaet som vi skal tage stilling til kan være ømtåleligt emne. Fra Atassut mener vi at hvis man skal beslutte om en person efter eget valg, med lægens hjælp skal kunne finde fred pga. uhelbredelig sygdom, så bør man spørge befolkningen i en folkeafstemning.

Der er somme tider hvor en uhelbredelig sygdom eller en tilstand er bredt så meget ud i en persons krop, så kan sundhedsvæsenet slukke for respiratoren.

Sommetider er vores medmennesker ramt af så hård en sygdom, der nedbryder kroppen langsomt, så de må lide resten af deres liv. De begynder således at se frem til at de får fred.

De ved også at de ikke længere kan helbredes, og må bare vente mens de lider og kroppen nedbrydes.

Folk som ikke har oplevet disse situationer vil have svært ved at forstå det, men vi kan kun forestille os en persons ønske om at ende sine kraftige smerter og lidelser og en krop der nedbrydes, efter at have fået at vide at der ikke længere er nogen udvej.

Personen ved jo allerede godt hvordan det vil ende og at døden vil indhente én snart. Derfor kan vi godt forstå hvis personen ønsker at finde fred på den måde.

Hvis folk selv skal kunne beslutte, så bør det også være lægen og familien der skal spørges først. Erfaringer fra andre lande kan også bruges. Og hvis aktiv dødshjælp skal være en mulighed så bør befolkningen stemme om det, da det handler om en grundlæggende principiel beslutning.